

[Aage Fogh.]

hvilket udmærket hjælpemiddel de har i denne lovgivning, hvis den var lagt rigtigt til rette. Altså, man skal efter mit skøn beskatte jorden i stedet for at lokke den frem med kæmpekøbesummer, der går i private lommer. Jeg tror, der ligger en opgave dér, der burde tages op.

Så er der et andet problem, jeg lige vil sige lidt om. Det er spørgsmålet om dobbeltlønninger inden for staten og andre steder. Mine erfaringer fra den tid, jeg var statsrevisor, siger mig, at vi i ikke ganske ubetydelig udstrækning har den ordning i øjeblikket, at man bruger dobbeltlønninger, sådan at forstå, at de officielle lønninger, der fremgår af lønningsloven, ikke er tilstrækkelige til at få den arbejdskraft, man skal have i administrationen, og så skaber man mulighed for under en eller anden form at give noget mere. Det er efter mit skøn en uanstændig måde, staten her driver lønpolitik på. Man bør give embedsmændene den løn, embedsmændene fortjener, og så bør man også forlange, at de ikke skal have noget ad bagvejen. Disse bemærkninger være ikke sagt som et angreb på embedsmændene. Jeg har aldrig nogen sinde i min kritik af nogen ting tænkt mig at angribe dem, der modtager de penge, der er mulighed for at få. Men jeg angriber det folketing eller det præsidium — hvis det er det, der er tale om — der tillader, at sådanne penge kommer til udbetaling. Der bør være rene linjer i hele det forhold, og derfor har jeg et par spørgsmål at gøre.

Nu har vi jo fået et par ting klaret. Vi fik at vide i forbindelse med politikasserne, at der her var tale om dobbeltløn. Jeg har som sagt ingen bebrejdelser at rette mod de embedsmænd, der har fået det, men mod det folketing, der har tilladt, at det kunne ske. Vi har fået at vide, at kryolitdirektøren i og for sig var uforholdsmæssig, Steincke har selv sagt og skrevet, at han ikke har gjort gavn for de 20.000 kr., han fik om året. (Poul Møller: 50.000!). 50.000 kr. er det blevet til nu, ja, tallet spiller ikke så stor en rolle, det er princippet, det drejer sig om. I kryolitselskabet har vi også siddende nogle bestyrelsesmedlemmer; de gør forhåbentlig mere gavn end direktøren. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister for Grønland: hvor mange har vi? Hvad får de? Hvor

mange har folketinget valgt? Hvilke opgaver løser de? Det synes jeg det er rimeligt at spørge om, og det var en af de ting, jeg mente at jeg som statsrevisor skulle have klaret, men så må vi klare det på anden måde.

Jeg har også et par ting at fremdrage fra statsregnskabet. Jeg sidder og kigger under § 11. Jeg finder ud af, at der sidder et udvalg, der har tilsyn med et eller andet, og der er opført en udgift på 8.000-9.000 kr., som er kommet til udbetaling, men den post, der hedder rejseudgifter i budgettet, der er ført op med 500 kr., er ikke kommet til udbetaling, og jeg spørger naturligt: hvor kan det være, og får det svar, at det er meget naturligt, for alt arbejde er udført inde på kontoret. Jeg spørger da igen: vil det sige, at f. eks. de kontorchefer, der hæver disse 8.000 kr., sidder hjemme på deres kontor i deres normale arbejdstid, og for det arbejde, der ligger inden for deres normale arbejdsfelt, hæver de 8.000 kr. ud over det, de har fået i løn, tilsammen, ikke hver enkelt, men 8.000 kr. i alt? Er det tilfældet, så forekommer det mig at være helt urimeligt, hvis det drejer sig om deres normale arbejde, deres arbejdsområde og deres normale arbejdstid. Hvorfor i alverden giver man dem ikke den løn, de har rimeligt krav på, og lader være med ad bagvejen at sende dem 3.000-4.000 kr. hver? Dette er heller ikke en bebrejdelse mod embedsmændene, men mod os, som laver sådan noget.

Jeg kigger videre og kommer om til, det er vist § 15, og finder noget, der hedder statens arbejdstekniske ungdomsskole. Hvad er det for noget? Det er meget naturligt; det er noget i forbindelse med arbejdsløshed. Det er noget, der er i tilbagegang. Her ser jeg, at der i budgettet er opført 2,2 mill. kr., men at der kun er brugt 1,3 mill. kr. Det er jo glædeligt, det er omtrent halveret, men der er en ting, der forundrer mig, og det er den post, der hedder lønninger til ikke-tjenestemænd. Den er steget fra 515.000 kr. til 549.000 kr. Altså samtidig med, at det samlede budget er gået ned med omkring det halve, stiger lønningerne til ikke-tjenestemænd og udvalg med en halv snes procent.

Jeg spørger: vi skulle vel ikke her stå over for et tilfælde, hvor der sidder et ud-